

ABC / Wiosłowanie  
Rytm a tempo

Podczas wiosłowania zawodnik siedzi tyłem do kierunku płynięcia. Ruch wiosłowania składa się z dwóch faz: pracy pióra w wodzie i prowadzenia wiosła nad wodą. Pracę pióra w wodzie (pociągnięcie) wykonują nogi, tułów i ręce. Prowadzenie wiosła nad wodą rozpoczyna się z chwilą ukończenia pociągnięcia – od wyjęcia pióra z wody. W czasie odprowadzenia wiosła nad wodą zawodnik porusza się na ruchomym siodelku w kierunku przeciwnym do kierunku płynięcia – jest to tak zwany podjazd.

Stosunek pracy pióra w wodzie do prowadzenia nad wodą nazywa się rytmem wiosłowania, a liczba pełnych cykli (pociągnięć) w ciągu minuty to tempo wiosłowania.

leg

## KLUBY / Treningi

## Zadzwoń, przyjdź

**AZS AWF Poznań**, 61-135 Poznań, ul. Św. Rocha 9, tel. 87-71-557, tel./fax 87-71-390, przystań – Jez. Maltańskie, hangar 8

**Posnania Poznań**, 61-664 Poznań, ul. Słowiańska 78, tel. 82-78-000, tel./fax 0-61-82-06-101, przystań – ul. Wioślarska 72, tel. 87-70-585

**Klub Wioślarski 1904 Poznań**, 61-556 Poznań, ul. Piastowska 40, tel./fax 83-30-293 www.kw04.com

**Poznańskie Towarzystwo Wioślarzy Tryton**, 61-556 Poznań, ul. Piastowska 38, tel. 83-33-665, fax 83-34-287, www.tryton.najlepsi.net

**Towarzystwo Wioślarzy Polonia Poznań**, 61-556 Poznań, ul. Wioślarska 74, tel./fax 87-73-630

**Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie**, 62-800 Kalisz, park Ludowy 2, tel./fax 75-74-669, przystań – ul. Wał Piastowski 1, tel. 75-73-379 www.ktw.101.pl

**Wielkopolski Związek Towarzystw Wioślarskich**, 60-791 Poznań, ul. Reymonta 35, tel. 86-54-351, fax. 86-99-127, www.wiosla.poznan.pl; biuro@wiosla.poznan.pl

leg

partnerzy WZTW

Avanti.  
Catering

FTAT

AUTO-CENTRUM  
POZNAŃ, ul. Wojciechowskiego 7-17

## Bez cienia kompleksów

Z Aleksandrem Danielem o nowym torze wioślarskim w Eaton, rozmawia Leszek Gracz

– Tor regatowy w Eaton jest najmłodszy na świecie i czym przebija nasz poznański obiekt?

– Trudno porównywać te tory, ale wróciłem z Eaton bez cienia kompleksów. Tamtejszy tor ma wybudowane pomosty, hangar, siłownię, wieżę sędziowską i kanał dopływowy z hangarów na start. Reszta stawiana jest do-raznie, na zawody, w oparciu o kontenery i namioty.

– W Poznaniu zawody Pucharu Świata kibice oglądali za darmo, a w Eaton podobno trzeba było kupić bilety.

– I to wcale nie tanie bilety. Za wejście na trybunę z miejscami siedzącymi trzeba było zapłacić 25 funtów, na trybuny ziemne – 10 funtów. A do tego dochodzi jeszcze opłata parkingowa za 15 funtów. Ale pomimo tych dość wysokich cen organizatorzy twierdzili, że sprzedali na finały 35.000 biletów, chociaż według nas widzów nie było więcej niż 15.000.

– To wpływami za bilety zrekompensowano.

– Trochę tak, ale oni mieli sponsora, który wyłożył na koszty organizacji Pucharu Świata milion funtów! Gdy my w ubiegłym roku organizowaliśmy takie zawody nie mieliśmy od sponsorów żadnej gotówki, choć pomogli nam barterem.

– Czym zaimponował panu tor w Eaton?

– Przede wszystkim swą prostotą i oszczędnością w formie przy dużej funkcjonalności. Tam można małym nakładem środków przeprowadzić małe regaty regionalne, albo rozbudowując



Aleksander Daniel, prezes Wielkopolskiego Związku Towarzystw Wioślarskich na torze w Eaton.



Nasza delegacja na trybunach. Pierwszy z prawej Maciej Frankiewicz, zastępca prezydenta Poznania a obok Ewa Bąk, dyrektor WKFiT Urzędu Miasta Poznania.

infrastrukturę nawet mistrzostwa świata. Bo przecież właśnie w przyszłym roku w Eaton odbędą się mistrzostwa świata.

– Czy zawodnicy byli zadowoleni z warunków?

– Trochę narzekali na przeszkadzający wiatr, przy którym na starcie trudno było ustawić łdzie w osi toru.

– W ubiegłym roku był pan na nowo wybudowanym torze olimpijskim w Atenach i jak teraz Eaton wypadło w tej konfrontacji?

– Trochę mam wątpliwości co do przyszłości ateńskiego toru, ale ten w Eaton na pewno będzie się rozwijał. Pod tym względem robi się w Europie spora konkurencja. Na ukończeniu jest bowiem nowy tor regatowy w Amsterdamie, a jeśli Paryż otrzyma prawo organizacji igrzysk olimpijskich w 2012 roku to bez wątpienia i we Francji zbudują tor.

– Czy więc akcje naszego maltańskiego obiektu zaczną spadać?

– Powtarzam jeszcze raz – wróciłem do Poznania bez kompleksów i jestem przekonany, że przy dobrej promocji Jezioro Maltańskie wciąż pozostanie w kręgu zainteresowań światowego wioślarstwa oraz kajakarstwa. Naszym wielkim atutem jest jego położenie – niemalże w centrum miasta. Jadąc do Eaton mieliśmy na szczęście do dyspozycji dwa mikrobusy użyczone nam przez firmę Volkswagen Poznań, bo nie wiem jak byśmy sobie tam poradzili z pokonaniem tych wszystkich odległości.

AZS AWF / Tułaczka akademików  
Świta nadzieja

Akademicki Związek Sportowy w Poznaniu powstał 23 listopada 1919 roku. W tymże roku przystąpiono do tworzenia sekcji wioślarskiej z inicjatywy słuchaczy Uniwersytetu: Witolda Chmielewskiego, Kazimierza Karolczaka, Alojzego Mikołajewskiego i Kazimierza Smulkowskiego. W roku 1920 sekcja przystąpiła do Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich.

Pierwszą bazą szkoleniową dla sekcji wioślarskiej była część hangaru łodziowego wydzierzawionego od dyrekcji Gimnazjum im. Karola Marcinkowskiego (w latach 1922-1925). Następnie sekcja korzystała z części hangaru Wojakowskiego Klubu Wioślarskiego.

Wiosną 1929 roku rozpoczęto budowę przystani przy ul. Obrzyca. Na tej przystani sekcja istniała do roku 1960, kiedy nakazem nadzoru budowlanego rozebrano budynek. W następnym hangarze nad Wartą sekcja działała do momentu jego zniszczenia w wyniku pożaru w 1991 roku. Wtedy POSiR przygarnął AZS AWF na maltańskim torze. Obecnie kierownictwo sekcji czyni starania nad pozyskaniem na cele szkoleniowe obiektu znajdującego się w okolicy startu na torze regatowym Malta. Obiekt ten mógłby spełniać również rolę Akademickiego Centrum Wioślarskiego dla całego środowiska akademickiego Poznania.

leg

## TRYTON / Śladami Kubiaka

## Czas na młodzię

Pierwszymi zawodnikami odnoszącymi sukcesy w barwach Trytona byli C. Sporakowski, L. Baranowski, R. Radzinski, R. Kostka, M. Keller. Kostka w dwójce z A. Włodarczykiem zajęli piąte miejsce na mistrzostwach Europy w 1929 roku.

Gwiazdą pierwszej wielkości w 60-letniej działalności Towarzystwa jest bez wątpienia Eugeniusz Kubiak. Jako senior zdobył 12 razy mistrzostwo Polski, 7 razy w skifie oraz 5 w deblu. Był uczestnikiem igrzysk olimpijskich w Tokio w 1964 roku, uczestniczył trzy razy w finałach mistrzostw Europy, ma na koncie ponad 30 zwycięstw międzynarodowych. Swą postawą i wynikami zdobył sobie

sympatię publiczności, stąd też na plebiscytach na najlepszego sportowca Wielkopolski był zawsze w czołówce, a w roku 1963 został zwycięzcą. W 1964 roku otrzymał tytuł Mistrza Sportu, a w 1971 roku GKFiT odznaczył go Medalem Zasłużonego Mistrza Sportu.

W późniejszych latach nie brakowało Trytonowi sukcesów w regatach krajowych, ale na międzynarodowe triumfy musiał poczekać do 2000 roku. Wtedy rozbłysnął talent Julii Michalskiej. W roku 2003 zdobyła mistrzostwo świata juniorów w jedyńce. Rok później Dawid Kubiak sięgnął po wicemistrzostwo świata juniorów w dwójce podwójnej.

leg